No. 24. **1843.**

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag **24 Februarij.**

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Meer gelijkmatige verdeeling der algemeene lasten.

Een onzer vaderlandsche dagbladen bevatte in de laatste dagen een drietal artikelen, waarin werden aangewezen de uitzigten op herstel, op vooruitgang voor Nederland; welke uitzigten zich klaarblijkelijk opdoen, wanneer maar niet alles alleen van de regering verwacht wordt, maar ieder Nederlander in zijnen stand en kring doet, wat zijne hand vindt om te doen ter bevordering van een zoo waardig, zoo weldadig algemeen doel.

Onder de middelen, daartoe strekkende, vinden wij door dat blad in de eerste plaats opgenoemd: *de meer gelijkmatige verdeeling der algemeene lasten.*

Men zal zich herinneren, dat wij in deze Courant bijna onophoudelijk op de allerdringendste behoefte aan zulk eene meer billijke verdeeling gewezen hebben; men zal welligt niet vergeten zijn onze becijferingen, door niemand tegengesproken, waaruit daadwerkelijk van eene schromelijke ongelijkmatigheid te dezen opzigte bleek, en waarbij wij niet hebben nagelaten, de aandacht te vestigen op de allerwege zich vertoonende en meer en meer verontrustende gevolgen, mede uit deze wijze van verdeeling voortvloeijende.

Wijlen de *Avondbode* nam ons in der tijd deze vrijheid hoogst euvel af, en dreigde zelfs, ons belagchelijk te zullen maken en op zijne wijze ten toon te stellen, wanneer wij niet zouden doen blijken, tot betere gedachten te komen.

De *Avondbode* is sedert onder de algemeene afkeuring bezweken, en het blijft ons nog vergund, in dit zelfde blad te beweren, wat wij daarin reeds voor jaren beweerd hebben. Wat meer is, de gegrondheid van dat beweren, (waarin ook anderen ons ter zijde stonden), is thans schier algemeen, ook zelfs bij de regering, blijkens onderscheidene redevoeringen van Z. Exc. den Minister van Financien en de nieuw voorgedragene begrootings-ontwerpen, erkend.

Zoo kan datgene, wat *waar* is, nimmer op den duur ontkend worden of verborgen blijven.

Wat heeft men nu van de zijde der regering zien beproeven, om tot eene meer gelijkmatige verdeeling der algemeene lasten te geraken?

Men moet het erkennen, zij bevond zich in geene ruime positie, ten aanzien van de keuze der middelen. De ongunstige gesteldheid, zich bijna in gansch Europa in vele takken van handel en nijverheid doende gevoelen, had ook in ons vaderland allerongunstigst terug gewerkt op die staats-inkomsten, welke verkregen worden door belastingen op de onontbeerlijke behoeften des levens gelegd. Die belastingen daarna nog meer te verminderen, zonder de zekerheid te bezitten, dat eene gunstiger gesteldheid van eenigen duur ophanden zij, ja dat de bestaande nog niet zal verergeren, — dit moest wel hoogst bedenkelijk voorkomen, wegens de aanmerkelijke gaping, welke zich daardoor in de algemeene inkomsten moest doen vreezen.

Dus, *hier* voor het oogenblik geene hulp.

Maar de belasting op het *personeel*. Daar kon iets tot verligting gedaan worden, en — het is voorgesteld.

Wij hebben hooren beweren, dat de verligting voor de minder aanzienlijke perceelen slechts schijnbaar is; dat het meeste wat men heeft vrijgelaten, evenwel niet te innen was. Maar men vergeet hierbij, vooreerst, dat wanneer de fiscus nu *kan* innen, wat de wet toestaat te heffen, daardoor de algemeene inkomsten vermeerderen moeten, en die vermeerdering aan eenen anderen kant *vermindering* mogelijk maakt; en ten anderen, dat de vrijlating van velen, die evenwel niet *konden* betalen, toch nog in waarheid eene verligting voor deze is. Of telt men welligt voor niets de angsten en zorgen van den mingegoeden huisvader, tegen het tijdstip dat de termijn voor de betaling der belasting voor hem verschenen is, en hij niet *kan* betalen? Gelooft men niet, dat er ook nog eergierigheid, nog gevoel van schaamte bij dezen stand gevonden wordt; en dat het uitzigt op, of de bedreigingen met vervolgingen ook hier oorzaak kunnen zijn van knellende zorg, van nijpend zielverdriet?

Wij willen nu van het regt van parate executie, daar, waar voor den fiscus nog iets mogt te halen zijn, maar niet verder gewag maken; doch beweren, desongeacht, dat de voorgedragene wijzigingen der wet op het personeel de regtstreeksche strekking hebben om te komen tot eene meer gelijkmatige verdeeling der algemeene lasten.

Gelijke strekking heeft ook de voorgestelde wijziging van het regt op de successie; en wij hebben dit reeds met te vele woorden in dit blad aangetoond, om er nu nog weder breedvoerig over uit te weiden. Slechts twee opmerkingen:

a. de belasting zal zonder bezwaar kunnen worden opgebragt.

b. de opbrengst derzelve zal, een van twee, *of* kunnen strekken om benoodigde uitgaven te dekken en dus de klassen, die te zwaar belast zijn, van verhooging van lasten te verschoonen; *of*, zoo die uitgaven kunnen worden vermeden, de gelegenheid doen ontstaan, om die klassen dadelijk te verligten, door vermindering van de drukkende lasten op de onontbeerlijke behoeften des levens.

Dit laatste vooral wenschten wij te zien in het oog gehouden door diegenen, welke het regt op de successie als zoo hatelijk, zoo onbestaanbaar bestrijden; die, om hetzelve toch maar te kunnen ontgaan, zelfs noodzakelijke uitgaven zouden willen zien nagelaten; terwijl zij niet bedenken, dat, al konden ook die uitgaven worden vermeden, *dan nog* de voordragt hoogst verdienstelijk zoude zijn, en bij ieder die de ware gesteldheid des volks eenigzins naauwkeurig heeft gadegeslagen, volle goedkeuring zou behooren te vinden, *omdat zy, aangenomen wordende, den weg zal banen tot ontheffing van die belastingpligtigen, welke al te zwaar gedrukt zyn, en voor welke de wyziging der wet op het personeel* ALLEEN *op verre na niet toereikend is.*

Doch wij kunnen nog verder gaan. Zelfs dan nog wederom, wanneer aan die ontheffing, in het algemeene belang van den Staat, geene zoo dringende behoefte bestond, zou de voorgedragene wijziging van het regt van successie zich nog uit een derde oogpunt aanbevelen.

Niet maar alleen het boven door ons bedoelde blad maar ook het *Handelsblad* heeft het voor eenigen tijd aangewezen, dat de normale toestand der Nederlandsche financien vordert, dat de inkomsten van het moederland toereikend zijn tot voorziening in de aldaar gevorderde uitgaven; en dat de steeds onzekere en wisselvallige baten onzer Overzeesche Bezittingen, voor zoover die na aftrek der koloniale uitgaven en verschuldigde intressen, ten behoeve van het moederland kunnen komen, aldaar tot vermindering van den schuldenlast behooren te worden aangewend.

Dit *doel* wil men; want men is overtuigd van den allerkrachtigsten invloed, dien zulk een toestand op ons nationaal crediet zou moeten uitoefenen, en van de voordeelen daaruit moetende ontstaan voor alle bezitters van nationaal staatspapier en allen die middelen bezitten, om zich hetzelve uit het overschot hunner inkomsten te verschaffen, benevens voor alle nuttige ondernemingen in het moederland of de koloniën; doch het middel ter bereiking van dit doel? Ja zie, daar tegen ziet men op als tegen eenen berg, daartoo zouden enkele percenten moeten gemist worden door dezulken, welke door erfenis in het bezit komen van kapitalen en de aan deze verbondene inkomsten; en *dit* ware onmenschelijk ja onchristelijk zelfs, zooals men dit in een godgeleerd tijdschrift heeft beweerd gezien.

Maar eilieve, welk ander middel wil men dan toch?

Men ziet zulks, het voorgedragene verdedigt zich:

1°. door de bestaande behoefte der schatkist.

2°. al bestond die behoefte niet, door de dringende noodzakelijkheid eener meer gelijkmatige verdeeling der belastingen, eener ontheffing van sommige veel te hoog belaste klassen van ingezetenen.

3°. al bestond ook *deze* noodzakelijkheid niet, door het vereischte, dat wij met onze financien komen tot eene normalen toestand, in het belang van ons nationaal crediet en, alzoo in het belang van alle ingezetenen van den Staat, zonder onderscheid.

Wat nu door de natie in billijkheid van de bestrijders van het voorgedragene regt op de successie schijnt te mogen worden gevorderd, is, naar ons oordeel:

dat zij bewijzen: dat de voordragt zich *niet* laat verdedigen door hetgeen bij de drie vorenstaande punten is opgenoemd;

of

dat zij een ander middel aan de hand geven, hetwelk minder drukkend en beter geschikt is, om te bereiken wat bij die punten of als onvermijdelijk, of als ter bevordering van het algemeene staatsbelang dringend noodzakelijk en hoogst wenschelijk is opgegeven.

Het uiten van wenschen; het beklagen van de te zwaar gedrukte klassen; het opgeven hoe het zijn *moest*; het opperen van bedenkingen; dat alles baat niets, waar er noodzakelijkheid bestaat tot *handelen.* Door al het opgenoemde kan men het wel eene regering die het goede wil tot stand brengen, moeijelijk maken, doch daardoor kan men geen herstel, geene uitredding, waar deze gevorderd worden, voor het vaderland, voor het volk te weeg brengen. En daarom eindigen wij deze onze beschouwingen met de herinnering aan de erkende waarheid: » *die het doel wil, moet ook de middelen willen.*"

In een volgend artikel hopen wij een woord te zeggen over eene *belasting op de inkomsten*, zoomede over het *stelsel der plaatselyke belastingen.*

Aan den schrijver van het stuk onder litt. K, in de Vlissingsche Courant van 2 Februarij.

Gy vergist U, WelEd. heer, de heer J. D. P. heeft het voorbeeld *niet* gegeven, om Joodsch-kerkelijke aangelegenheden, door de nieuwsbladen, openbaar te maken.

Lang voor dat iemand ter wereld zoodanig denkbeeld in de gedachten kwam, werden de keurkolommen van het *Handelsblad*, tot het zelfde doel gebezigd; of zijt UE. het legio besluiten, beschikkingen, overwegingen, etc. vergeten, dat vroeger, wegens de kerkelijke huishouding, aan de orde van den dag was en, door hetzelfde blad, werd wereldkundig gemaakt?

Lees vooral de editie van 18 October 1841; gij zult er den staat der Joodsche eeredienst, met de zwartste tinten, geschetst vinden, en van die eeredienst een tafereel ontmoeten, even zoo verontwaardigend voor ingewijden en profanen, als beleedigend voor regtzinnigen en heterodoxen.

Eerst na het uitbazuinen van dat befaamde artikel, treedt de heer J. D. P, en medestanders, in de *Vlissingsche Courant*, op, om de kerkhervorming, als een uitgedacht voorwendsel, welke een in den tijd opengelegd doel bemantelde, te keer te gaan.

Sedert eene lange reeks van jaren, WelEd. heer, is het *Handelsblad* in deze de *Vlissingsche Courant* voorgegaan; de laatste ging met eene belangloosheid te werk die wij dankbaar erkennen; het eerste genoot, onder anderen, het voordeel eener bekendheid, die zich tot de allergeringste volksklassen uitstrekt; het handelsorgaan zou dus, naar uwe wijze van zien, wel het allerminst, voor het onderhavige onderwerp, geschikt te achten zijn.

Waarom dan niet vroeger in het strijdperk getreden, tegen haar die, van het acces tot het meergemelde blad, een zoo onbepaald als onbedacht gebruik maakte, en thans J. D. P, SIMON en anderen niet in rust en vrede gelaten?

Gy vergist U, WelEd. heer, door te beweren, dat de behandeling van *Godsdienst verschillen* in de nieuwspapieren plaats heeft; verschillen van echt godsdienstigen aard, zult gij bezwaarlijk in dezelve kunnen aantoonen.

Toen aanvankelijk de twistappel der kerkhervorming, in den schoot der Nederlandsche Synagoge, was geworpen, liep er, nu en dan, wel iets van St. Anna door, hetgeen trouwens, in de gegevene omstandigheden, bezwaarlijk te vermijden was; maar na het zwijgen van initié Q op den brief van confrère Louis, werd van godsdienst of eeredienst, taal of teeken meer vernomen.

Die honderdmaal genoemde hervorming, welke de beste aanleg had, om de financien der gemeenten te gronde te rigten en de lasten der leken te verdubbelen, maar nimmer in staat was, der gepetriacieerde ritueel en liturgie-wetten, de allerminste concessie te ontwringen, ter aarde besteld zijnde, lazen wij wel bijdragen over sekten, levensgeschiedenissen, stukken over het armwezen enz, maar over *godsdienst verschillen* zoo als het UE. behaagd te zeggen, volstrekt niets.

En WelEd. heer, daar alle onze dissentien, in de gewijde schrift, voor het oog der wereld, bloot liggen, en bladen aan nieuws van den dag en staatkunde gewijd, ook door andere gezindten, tot het veld van eenen godsdienstigen en godgeleerden pennenstrijd, worden gekozen,

behoeven wij ons noch te schamen noch uitzondering te maken; al hetgeen overigens de lachspieren der oningewijden in beweging brengt, is onjoodsch, schuim, valsche munt; hetgeen daarentegen tot het wezen der godsdienst behoort, is van echten stempel, goede gehalte en, bij alle brave menschen, gangbaar.

Gy vergist U, WelEd. heer, veronderstellende, dat hetgeen UE., in den toon der laatdunkendheid, *geschryf* noemt, zonder baat of vrucht blijft. Veeligt bevindt gij u op het ware standpunt en in de gelegenheid niet, daarover met juistheid te oordeelen.

Wij hebben reden van het tegendeel overtuigd te zijn: de ruiterij van stukken en verordeningen voor het Israëlitische kerkgenootschap binnen de Nederlanden, waardoor de gemeenten onder de plakken (1) der ministerien werden gebragt, en van lieverlede van hare grondwettelijke gelijkstelling verwijderd, werd in haren loop gestuit; de nietigheid van de landsbezoldiging der Joodsche geestelijkheid, en het geheel onverzorgd laten der Rabyns weduwen, is bereids een onderwerp van veel beduidende bemoeijing geworden; aan de Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten, werden twee regtskundige en regtsgeleerde mannen toegevoegd, die voortaan, voor onbillijke, onbevoegde en eigendunkelijke handelingen, zullen waakzaam zijn; onderscheidene kerkeraden hebben de erkende onafhankelijkheid hunner gemeenten, en de oppermagt der eigentlijke kerkreglementen, weten te handhaven; openbaarheid van den staat veler dingen heeft toegelicht en gelegenheid gegeven, het ware van het valsche, de schaal van den kern, te onderscheiden; het Amsterdamsche Seminarie werd reeds in 1841 uit zijn doodslaap gewekt; de Gassidim hebben zich geergerd, en een nagel-nieuw tijdschrift *de Nederlandsche Israëlit* genaamd, waarvan het prospectus reeds werd uitgegeven, zal in het vervolg, nevens de Vlissingsche en andere Couranten, ter lezing liggen en het kerkelijk nieuws a la Philipson verkondigen.

Ruimschoots genoeg voor het stelsel van langzamen vooruitgang. Keulen en Aken zijn niet op eenen dag gebouwd. *Geen onbesuisde draf, die vermoeid uitput en het schuimend ros, te halver wege, krachteloos ter aarde werpt!*

Gy vergist U, WelEd. heer, wanneer gij het geschrijf eene doelloosheid aanwrijft, die hetzelve, in goeden verstande, niet te lasten kan worden gelegd. De schrijfjeukte geven wij u terug. De oogmerken van het geschrijf zijn de volgende:

Om de opleiding der geestelijkheid en die der godsdienstonderwijzers, aan den invloed der bureaucratie en de opzigt der Gassidim te ontrukken.

Om, wel verre van de Joodsche godsdienst te sloopen, te krenken of aan te randen, haar als *middel*, tot bevordering van tijdelijk welzijn en eeuwige gelukzaligheid, aan te prijzen en te doen eerbiedigen, maar in geenen deele als *doel* te bewierooken, en geheel het leven, benevens de gansche serie der maatschappelijke belangen, er aan prijs te geven.

Om, bij het godsdienstig onderwijs, ieder overgeblevene zweem van godgeleerde haarkloverij, te verbannen.

Om het woord Gods, naar de waarachtige bedoeling, en in zijn eenvoudig en dichterlijk schoon, in de school te onderwijzen en in de kerk te verkondigen.

Om de kerkelijke gemeenten, op iedere inmenging van onbevoegd gezag, indachtig te maken.

Om de subsidie op de staatsbegrooting, *ten behoeve der Joodsche eeredienst*, uitgetrokken, in de eerste plaats, voor de bezoldiging der Rabynen, en de verzorging hunner weduwen, te doen aanwenden.

Om, voor niet meer dan de hoogste noodzakelijkheid het gebiedt, afzonderlijke scholen in stand te houden, en ook bekwame buitenlanders, tot Nederlandsche Rabynen, aan te stellen.

Om den verarmden Nederlander van de Joodsche godsdienst, hetzelfde deel in den openbaren onderstand te laten wedervaren, als dat hetwelk, op de noodlijdenden der Christelijke gezindten wordt toegepast, en de des bestaande, ongrondwettelijke speciaal besluiten, te doen intrekken.

Om het oprigten van Israël. diaconien aan te moedigen, die, zonder openbare collecten, subsidien en andere auxilaria, op eene meer voegzame wijze dan thans het geval is, in den nood der verarmde *ledematen* voorzien.

Deze en meer andere oogmerken die overal in het geschrijf doorstralen, kunnen wel, tegen beuzelingen en hersenschimmen opwegen, inzonderheid tegen eene hervorming van de kerk in de kerk, (2) die voor als nog aan den tijd dient te worden overgelaten. Beaamt gij nu hetgeen wij, bij tijd en gelegenheid, de vrijheid nemen, door de *Vlissingsche Courant*, schoorvoetend, den belangstellenden lezer aan te bieden, schaar u dan aan onze zijde: gevoelt gij daartoe geene roeping, boucheclôseer dan in vredes naam; overbluffen of ontmoedigen kunt gij ons niet, en om lessen of raadgevingen hebben wij nimmer aangehouden. Gelukt het UE. evenwel, heden of morgen, eene Juden-Zeitung, in Joodsch-Duitsch schrift, in vogue te brengen, dan willen wij gaarne de uitgave dezer zeeno oreno door onze onderteekening bevorderen.

Tot zoolang,

WelEdele Heer!

U WelEd's bereidwillige Dienaar,

SIMON.

(1) De hierarchale willekeur was inderdaad reeds, op eene epidemische wijze, van het Departement van Eeredienst tot dat van Binnenlandsche Zaken, overgeslagen.

(2) Cathegorisch gevraagd, heeren Redacteuren van het nieuwe Tijdschrift, bestaat er een kerkelijk hoofd-bestuur voor de Israeliten in Nederland, hetwelk gij in uw prospectus introduceert? eene leer van de daken zou oneindig beter zijn, dan die der onwaarheid en kwade trouw.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

NIEUW-IJORK, den 19. Januarij. Het onderzoek in de zaak van kapitein *M'Kensie* begint deszelfs einde te naderen. De verklaringen van onderscheiden getuigen hebben een zeer ongunstig licht verspreid over het karakter en het vroeger gedrag van het hoofd van het aan boord [illegible] van den *Somers* bestaan hebbende komplot, den jeugdigen *Filip Spencer*. Reeds toen hij zich nog aan het kollegie van Geneva bevond, hetwelk hij verlaten heeft gehad om adspirant bij de marine te worden, hoorde men hem steeds met de grootste geestdrift over het zeeroovers-leven spreken en het vaste voornemen uiten, om eenmaal een flibustiers-opperhoofd te worden. Zijn afscheid van de makkers, die hem, bij zijn verlaten van het kollegie, uitgeleide tot aan de diligence deden, was geweest: « Vaart wel, vroeg of laat zult gij van mij hooren spreken, ik wil het leven niet als een gewoon zee-officier slepen, maar den oorlog voor eigen rekening voeren en mij door de kloekste daden eenen naam maken."

Alvorens op den *Somers* gekomen te zijn, had hij op de korvet de *Pesonac* gediend; ook op dien bodem had hij reeds aan eenige jonge heeren, adelborsten zoo als hij, het voorstel gedaan, om zich van het schip meester te maken. Geen helpers tot zulk eene stoute onderneming hebbende kunnen vinden, sloeg hij, maar insgelijks vruchteloos voor, een *chipper* of ligt vaartuig van Baltimore ten bedoelden einde te vermeesteren. Op zijne stellige belofte van de dienst te zullen verlaten, had de kapitein van de *Pesonac* geen gevolg aan dit voorval gegeven; maar tot zijn ongeluk heeft hij zijne belofte niet gehouden.

De vader van *Spencer*, door het met zijnen zoon voorgevallene geheel ter neder geslagen, is, zegt men, willens zijn ontslag als minister in te dienen; men spreekt er van dat hij door den heer *James Porter* vervangen zou worden en voor zich eene ambassade aan een der Europesche hoven zou bekomen.

ITALIE.

NAPELS, 2. Februarij. Brieven uit Sicilie hangen een droevig tafereel op van den toestand van het eiland. Handel, landbouw en nijverheid zijn zeer in verval, vermits de regering niets tot derzelver verlevendiging en opbeuring in het werk stelt. Met de verarming des volks neemt het zedebederf toe en van daar de menigvuldige klagten over de onzekerheid der wegen; een kwaad dat men door versterking der politie tot dusverre te vergeefs trachtte uit den weg te ruimen. In alle standen der maatschappij heerscht ontevredenheid, inzonderheid echter is in de hoogere kringen het misnoegen over de staatkundige betrekkingen, zeer groot. De geheime genootschappen houden derhalve in spijt van de waakzaamheid der politie, niet geheel op en van tijd tot tijd hoort men van aanhoudingen welke daarmede in verband staan.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18. Februarij. Men heeft hier heden tijding van een geweldig oproer, hetgeen den 13., ten 6 ure des avonds te Geneve is uitgebarsten. De naaste oorzaak was, zegt men, eene wet, dienzelfden dag bij de staatsraad gestemd, en door welke aan de politie het regt verleend werd, om vreemdelingen, aan welke verblijf in het kanton ontzegd was, in de huizen der ingezetenen op te sporen. Over het algemeen echter schijnt de partij van den vooruitgang hoogst ontevreden te zijn, dat de beide raden eenigzins tot de grondbeginselen, die voor de jongste omwenteling geheerscht hadden, terugkeerden, en riepen dat men de nieuwe constitutie weder door het oude charter wilde doen vervangen. De opstand schijnt in de voorstad St. Gervais, het brandpunt der partij, voorbereid maar omstreeks het stadhuis uitgebersten te zijn, waar eenige lieden door dolksteken gekwetst zijn geworden. De opstandelingen hebben zich al spoedig van twee poorten, die van Conavin en van Rive, meester gemaakt. Vervolgens zijn zij naar het kruidmagazijn gerukt; sommige berigten verzekeren, dat ook dit in hunne handen gevallen, anderen dat het dapper verdedigd en in de magt der regering verbleven is. Den 14. heeft de staatsraad eene korte proclamatie uitgevaardigd, waarin gezegd wordt, dat de wanorden geëindigd zijn en dat die raad aan den grooten raad een' voorslag van algemeene amnestie zal inleveren. Of de bedoelde wet van den 13. ingetrokken is of zal worden, zeggen de berigten nog niet duidelijk. De bewegingspartij is niet tevreden; zij heeft wel de hier en daar opgerigte straatversperringen weggenomen, maar houdt kaden en pleinen bezet, giet er kogels, zendt patrouilles uit, enz. De regering van haren kant houdt alle posten, welke zij in heeft, dubbel bezet en heeft de militie in de kazerne geconsigneerd. Alle gemeenschap naar buiten is eenen tijd lang afgebroken geweest; slechts langs het Meer kon men de stad verlaten, en nog werd er op de schuiten geschoten. In de stad zijn elf à twaalf menschen gekwetst of gesneuveld; onder de laatsten telt men den plaatsmajoor *Fournier* en het lid van den staatsraad *Fech*.

— Volgens berigten van den 16. dezer is de rust te Geneve weder hersteld.

— Men schrijft uit Duinkerke 13. Februarij. Een eerbiedwaardige grijsaard met eenen langen witten baard heeft ll. Zaturdag onze stad doorgegaan, algemeene opmerkzaamheid veroorzakende; het is *Jupé (Jacobus)* geboren den 4. Augustus 1739, te Rochelle. Hij kwam van Brugge, waar hij laatstelijk had gewoond en begaf zich naar Parijs. Zeker, de grijsaards, welke met hun 104e jaar in staat zijn, zulken langen weg te voet af te leggen, zijn zeldzaam.

DENEMARKEN.

— Volgens het « nieuwe archief voor het zeewezen" bestaat de Deensche oorlogsvloot tegenwoordig uit 6 linieschepen, namelijk 5 van 84 en 1 van 66 stukken; 8 fregatten van 40 tot 48 stukken, waarvan echter een nog op stapel staat; 4 korvetten van 20 tot 26; 5 brikken van 12 tot 16 en 3 schooners van 6 tot 8 stukken. Verder bezit de marine nog een uit 3 cutters en het oude linieschip *Phenix* zamengesteld blokschip, 3 stoombooten van 40, 80 en 200 paardenkrachten en eene roei-flotille van 81 kanoneerbooten en jollen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 21 Februarij. Het bulletin nopens den toestand van Z. M. Koning *Willem Frederik*, Graaf *van Nassau*, heden uitgegeven, is van den volgenden inhoud: [illegible]

« Sedert eenige dagen is de gesteldheid des Konings verbeterd, — de ademhaling is ruimer, — en de krachten nemen langzaam toe."

's Gravenhage,
den 21 Februarij 1843. *Beckers*, *Everard*, *Natorp*.

UTRECHT, den 20. Februarij. Men zegt, dat aan den baron *van Goltstein*, lid van de Tweede Kamer, is aangeboden de portefeuille van binnenlandsche zaken, doch dat deze volksvertegenwoordiger voor de hooge betrekking zou hebben bedankt. (*Ned. Avondbl.*)

— Door het wegruimen van de sneeuw op de spoorwegen hebben ongelukken plaats gehad. Bij den Vogelsang, tusschen Haarlem en Leiden, is een man, den 18. dezer, overreden; en te Leuven is een jong mensch van 15 jaren de beide beenen verpletterd; hij is naar het hospitaal gebragt, alwaar hem beide beenen zijn afgezet.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Generaal Lamoricière heeft in Algerie 350 gevangenen en zeer veel vee buit gemaakt. De partij van Abd-el-Kader ondergaat allerwege gewigtige verliezen. — Het berigt, dat de pest te Weenen zou uitgebarsten zijn, wordt tegengesproken. — Koningin Victoria heeft den koning der Franschen haar portret gezonden met dat van haren gemaal. — Gevraagd 3 jonge dames, alle 3 protestanten, waarvan eene met 10 à 16 duizend gulden Ned. Cour. (H. B.) — De Nederlandsche landmagt in Oost-Indië zal aanzienlijk versterkt worden. — De regimentsdochter van Donizettie heeft te Utrecht weinig opgang gemaakt. — De Min. Guizot zal eene soirée geven voor 3000 personen. — Prinses Albert (Marianne) zal uit den Haag naar Berlijn terugkeeren. — Het getal leden van het Legioen van Eer bedraagt 49,384. — H. M. de Koningin heeft voor 25 exemplaren ingeteekend op een gedicht « Jezus Geboorte, » uitgegeven ten voordeele van den schipper J. W. de Ruiter van Blokzijl. — Den 1.. dezer was er voor eene somma van ƒ 5,999,500 schatkistbiljetten uitgegeven. — Te Leeds leeft eene vrouw van 73 jaren, die vier nieuwe tanden heeft gekregen. — Reeds 20 schilders hebben het portret van den hertog van Orleans, door hen vervaardigd, naar de aanstaande tentoonstelling gezonden. — In sommige streken van Belgie is dezer dagen meer sneeuw gevallen, dan bij menschen-geheugen heeft plaats gehad.

ADVERTENTIEN.

§ § § De ondergeteekende maakt zijne geëerde Stad-
§ § en Landgenooten bekend, dat hij zijn WAGE-
§ MAKERS AFFAIRE geopend heeft in de Schermminkelstraat, Wijk A., No. 107; beveelt zich in het gunstig aandenken, met belofte van eene prompte en civiele bediening.

VLISSINGEN, 23 Februarij 1843. CORNELIS BALJÉ.

† † Bij *J. OOMKENS*, te Groningen, is gedrukt
† en alom verzonden:

I. Dr. H. F. T. FOCKENS, VERTOOGEN, SCHETSEN en TAFEREELEN van Godsdienstigen en gemengden inhoud, gr. 8°. . . . . à ƒ 2.00.

II. J. L. EWALD, KARAKTERSCHETSEN van sommige Personen, voorkomende in de *Lydensgeschiedenis* van JEZUS, met betrekking tot hunne gezindheden jegens Hem. Tweede verbeterde druk, gr. 8°. à « 1.25.

Ook zijn bij dezelve nog voorhanden:

Dr. G. H. VAN SENDEN, *Leerredenen* over de GESCHIEDENIS van JEZUS LIJDEN en STERVEN, 2 deelen in gr. 8°. . . . . à « 6.80.

Dr. J. H. REDDINGIUS, Gz., Het BELANG der KERK, voor Evangelische Christenen, zielkundig aangewezen, gr. 8°. . . . . à « 2.00.

— — — — — — LEIDDRAAD voor ARMBESTUREN, inzonderheid voor DIAKENEN, tot aanwijzing van het gebruik der Wetten en Besluiten betrekkelijk het ARMWEZEN; tweede veel vermeerderde druk, gr. 8°. . . . . à « 0.90.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25 Februarij. Sedert den 21 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Ida Margaretha, H. C. de Jongh, Amram, garst; Charmides, H. Schuldt; de Argo, P. Pieter, beide Hamburg, tarwe; la Rosalie, F. Dubose, Duinkerken, ballast; de Eendragt, O. G. Struik, Neuburg, garst.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

25 Februarij 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche dito	f 7.25	Boekweit	f
1 J. dito	« 7.25	Winter Garst	« 4.80
N. dito dito	« 7.09	Zomergarst	« 3.80
2 J. Walch. Tarwe	« 8.00	W. Witte Boonen	« 8.50
1 J. dito	« 7.50	W. N. Bruine dito	« 10.00
Nieuwe dito	« 7.20	W. O. Paardenboonen	« 4.90
2 J. Zeeuwsche Rogge	« 7.00	Z. N. dito	« 4.60
1 J. dito	«	Raapolie	f 36.00 p. v.
Nieuwe dito	«	Patentolie	« 38.00 «
W. Groene Erwten	« 7.00	Lijnolie	« 36.00 «
Witte dito	« 9.00	Raapkoeken	f 10.00 de 1040 st.
Koolzaad	« 10.00	Lijnkoeken	« 9.00 « 100 «
Haver	«		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.